

Filin Kâğıt Tacı

Çınar BİBER

Filin Kâğıt Tacı

Çınar BİBER

Altın savanada, otların buğday denizi gibi dalgalandığı yerde, Ella adında genç bir fil erkenden uyandı. Yumuşak, sıcak gri derisi ve iç kenarları pembe, kocaman sarkık kulakları vardı. Nazik kehribar gözleri sabah güneşine bakarak kırpıştı. Baobab ağacının yanından geçerken parlayan bir şey dikkatini çekti. Altın renkli, katlanmış, minik yaprak süslemeli bir kâğıt taçtı. Başına biraz küçük geliyordu ama yine de taktı ve kıkırdadı.

Taç güneş ışığında parıldadı ve Ella'nın kalbinde küçük bir heyecan kıpırtısı hissetti. 'Ben savananın kraliçesiyim!' diye ilan etti boş araziye. Püsküllü kısa kuyruğu mutlulukla sallandı. Bütün hayvanlar ona sulu yapraklar ve serin su getirirken bir tahtta oturduğunu hayal etti. Ama sonra minik, endişeli bir cıvıltı duydu. Ses yakındaki bir akasya ağacından geliyordu; küçük bir kuş dağınık bir ot yumağının etrafında kanat çırpıyordu.

Kuş, dokumacı Mira'ydı. Parlak kestane rengi tüyleri kabarmıştı ve ince gagasında birkaç kuru ot sapı tutuyordu. 'Ah, ah!' diye cıvıladı Mira. 'Rüzgâr yuvamı yırttı ve onarmaya vaktim yok!' Ella yaklaştı, yuvarlak tırnakları toprağa yumuşakça bastı. 'Endişelenme, küçük dostum,' dedi. 'Bir kraliçe tebaasına yardım eder.' Hortumunu kaldırdı ve ot saplarını nazikçe yerine örmeye başladı.

Mira'nın parlak siyah gözleri şaşkınlıkla açıldı. 'Bana yardım mı edeceksin? Ama sen kraliçesin!' Ella gülümsedi. 'Kraliçe olmak, sadece emir vermek değil, yardım etmek demektir.' Güçlü hortumuyla ot saplarını sıkıca yerleştirdi. Mira birkaç tane daha ekledi ve kısa sürede yuva yeniden bütün oldu. 'Teşekkürler, nazik kraliçe!' diye şakıdı Mira ve daha fazla ot bulmaya uçtu. Ella'nın içi sıcacık oldu. Kâğıt taç başında daha hafif hissettirdi.

Ella yürüyüşüne devam ederken kaplumbağa Tobi'yle karşılaştı. Yaşlı ve yavaştı; kahverengi ve zeytin rengi desenli, kubbeli bir kabuğu vardı. Sazlardan örülmüş küçük, yuvarlak bir güneş şapkası takıyordu. 'Günaydın, Kraliçe Ella,' dedi uykulu bir sesle. 'Korkarım su birikintisi küçüldü ve suya ulaşamıyorum. Bacaklarım çok kısa, kıyı da çok dik.' Ella haklı olduğunu gördü. Su çekilmiş ve çok aşağıdaydı.

'Burada bekle, Tobi,' dedi Ella. Su birikintisine gitti ve hortumunu serin suya derinlemesine daldırdı. Sonra geri taşıdı ve Tobi'nin yanındaki oyuk bir kayaya nazıkçe su serpti. Kaplumbağa mutlulukla içti. 'Sen bilge bir kraliçesin,' dedi. 'Hizmet eden bir lider en iyisidir.' Ella'nın kehribar gözleri parladı. Daha önce hiçbir taçla bu kadar gurur duymamıştı.

Savanada yeni kraliçenin nazik ve yardımsever olduğu haberi yayıldı. Genç bir ceylan utangaçça yaklaştı. 'Kraliçe Ella, küçük kardeşim kayboldu. Uzun otların yakınında dolaşmaya çıkmış.' Ella başını salladı. 'Onu birlikte bulacağız.' Hortumunu kaldırıp yumuşakça boru sesi çıkardı. Büyük kulakları her sesi dinlemek için çırpındı. Kısa süre sonra bir çalının arkasından minik bir meleme sesi geldi. Ceylan yavrusu sarmaşıklara dolanmıştı. Ella hortumuyla onu dikkatlice kurtardı.

Ceylan ailesi onu burun buruna dokunarak ve mutlu sıçrayışlarla teşekkür etti. Ella'nın kâğıt tacı yana kaydı ama umursamadı. Bir mirket ailesine yeni bir yuva girişi kazmalarında yardım etti. Güçlü ayaklarıyla taşları itti. Mirketler sevinçle cıvıladı. 'Kraliçemiz en iyisi!' diye ciyaktılar. Ella güldü; derinden gelen, gürültülü bir kahkaha. Yardım etmek, tahtta oturmaktan çok daha eğlenceliydi.

Güneş yükseldi ve Ella susadı. Gölgeyi bir ağaç bulup dinlendi. Ama tam gözlerini kapatmışken yüksek bir çığlık onu sıçrattı. Bir beç tavuğu sürüsü onu sardı. 'Kraliçe! Kraliçe! Cıvcıvlerimiz nehrin öbür yakasında mahsur kaldı. Akıntı onların yüzmesi için çok güçlü.' Ella ayağa kalktı. 'Gösterin bana,' dedi. Kuşları nehir kıyısına kadar izledi.

Nehir geniş ve hızlıydı. Karşı kıyıda minik civcivler birbirine sokulmuş, ciyaklıyordu. Ella bir an düşündü. Sonra suya girdi. Su serin ve hızlıydı ama o güçlüydü. Yuvarlak gövdesi akıntıyı yararlanarak karşıya geçti. 'Atlayın, küçükler,' dedi. Civcivler sırtına tırmandı ve kulaklarının kıvrımlarına yerleşti. Onları rahatlamış anne babalarına sağ salim taşıdı.

Öğleden sonra Ella yorgun ama mutluydu. Dinlenmek için sakin bir yer buldu. Otururken kaplumbağa Tobi'nin yavaşça ona doğru geldiğini fark etti. 'Kraliçe Ella,' dedi, 'bugün birçok kişiye yardım ettin. Ama kraliçeye kim yardım eder?' Ella başını yana eğdi. 'Benim yardıma ihtiyacım yok,' dedi. 'Ama teşekkürler, Tobi.' Yaşlı kaplumbağa bilgece gülümsedi. 'Kraliçelerin bile arkadaşına ihtiyacı vardır,' dedi. 'Ve senin çok arkadaşın var.'

Tam o sırada dokumacı kuş Mira aşağı uçu. Örölmüş ottan minik bir taç taşıyordu. 'Bunu senin için yaptım,' diye cıvıladı Mira. 'Çünkü sen gerçek bir kraliçesin.' Ella'nın gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu. 'Çok güzel,' diye fısıldadı. Ot tacı kâğıt tacının yanına koydu. 'Şimdi iki tacım var ama en güzel hediye senin dostluğun.' Hayvanlar etrafına toplandı; her biri ona teşekkür etmek istiyordu.

Güneş batmaya başladı ve gökyüzünü turuncu ve pembe tonlarına boyadı. Savananın hayvanları her yerden geldi. Ceylanlar, mirketler, beç tavukları ve daha birçokları bir arada durdu. 'Kraliçe Ella'ya üç kez yaşasın!' diye bağıldılar. 'Yaşasın! Yaşasın! Yaşasın!' Sesleri ovalar boyunca yankılandı. Ella'nın kâğıt tacı solan ışıktaki parıldı. Gülümsedi; kehribar gözleri yumuşak ve sıcaktı.

Kaplumbağa Tobi öne çıktı. 'Kraliçe Ella, bize liderin yükseklerde oturan değil, yardım etmek için aşağıya uzanan kişi olduğunu gösterdin.' Hayvanlar başlarını salladı. 'Yuvamı onarmama yardım ettin,' dedi Mira. 'Bana su buldun,' dedi Tobi. 'Civcivlerimizi kurtardın,' dedi beç tavukları. Ella arkadaşlarına baktı. 'Ben sadece herhangi bir arkadaşın yapacağını yaptım,' dedi alçakgönüllülikle.

Yıldızlar parıldamaya başlarken hayvanlar gece için yerleşti. Ella bir baobab ağacının altına uzandı; kâğıt tacı bir dalın üzerinde duruyordu. Günü düşündü. Tek bir emir vermemişti. Yine de herkes ona kraliçe demişti. Yönetmenin güçle ilgili olmadığını anladı. Nezaketle, yardımla ve arkadaşlarının yanında olmakla ilgiliydi. Yönetmenin en iyi yolu buydu.

Sabah Ella uyandığında kâğıt tacın hâlâ dalda olduğunu gördü. Onu aldı ve gülümsedi. Artık biraz buruşmuştu ama özel bir anı taşıyordu. Yeniden başına taktı ve su birikintisine yürüdü. Arkadaşları bekliyordu. 'Günaydın, Kraliçe Ella!' diye seslendiler. Ella yumuşakça boru sesi çıkardı. 'Günaydın, arkadaşlarım,' dedi. Ve her günün yardım etme günü olabileceğini biliyordu.